

af Landbrugsministeriet eller maaske af Kultusministeriet, og det bliver en Sag for sig, om Skolen ad den Vej kunde faa Understøttelse. Fra Statsbanernes Side er der kun at tage Hensyn til Jernbanens Krav om Sikkerhed for Liv og Lemmer. Heller ikke kan jeg tillægge det Hensyn, at Besøget paa Skolen og Skolens Betydning er vokset saa overordentligt, siden denne Bane blev anlagt, stor Vægt, thi det er noget, som ikke vedkommer det foreliggende Spørgsmaal. Hvis en Mand havde anlagt en Fabrik eller anden industriel Virksomhed lige op ad en Bane, og Fabrikken var vokset i Aarenes Løb til en meget betydelig Forretning, kunde dette dog ikke medføre Forpligtelse for Banen, over hvilken Trafikken gik til og fra denne Fabrik, til at understøtte Fabrikken. Jeg synes ikke, det er ret, at man ved den Slags ensidige Argumenter søger at drive mig til at udtale mig imod den Tanke, som i og for sig har min Spm-pati. Men det er Følgen af, at man overdriver.

Med Hensyn til Trafikken over Frederikshavn—Gøteborg, som det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) kom tilbage til, vil jeg kun sige, at det ærede Medlem havde misforstaaet mig, naar han troede, man fra tysk Side havde krævet 1ste Klasses Tog. Nej, det var 1ste Klasses Vogne, man har krævet. Med Hensyn til Toggangen har man ikke stillet noget nyt Krav Syd fra, og jeg tror, man i saa Henseende ogsaa maa kunne nøjes med, hvad der er nu, med Tillæg af Gennemførelsen af Eksprestoget fra Aalborg videre til Frederikshavn. Men jeg vil dog i denne Forbindelse bede det ærede Medlem være opmærksom paa, at skulde det gaa, som vi alle maatte ønske, at en forbedret Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg, eller, som det ærede Medlem nævnede, til Laurvig, medførte en forøget Trafik op igennem Jylland, kom vi til at staa overfor Spørgsmaalet om Foranstaltninger, som man vistnok fra visse Sider straks vilde tage Afstand fra: Dobbeltspor og deslige. (*H. Madsen*: Nej, ikke saa langt op!) Jo, thi man maa huske paa, at den Trafik, der er Tale om, naar fra Rigsgrænsen mod Syd til Frederikshavn, det er hele denne Strækning, der er Tale om. Jo mere denne Trafik udvikles, desto mere vil Kravet om slige Foranstaltninger fra Statsbanernes Side faa Berettigelse.

Da det ærede Medlem nu i sit sidste Foredrag nævnede Forbindelsen Frederiks-

havn—Laurvig—Christiania Fjord, skal jeg bemærke, at derom har jeg som i det hele om flere af disse Spørgsmaal haft Lejlighed til at udtale mig forleden under Finanslovens første Behandling i Landstinget, og jeg henviser ærede Medlemmer, som interessere sig derfor, til at se, hvad jeg der har udtalt om denne Sag. Det findes i Landstingstidenden Sp. 727 ff. Deraf vil det bl. a. ses, at Dampskibsforbindelsen Frederikshavn—Laurvig vil koste til den aarlige Drift, saa vidt jeg kan se foruden Forrentning af Anlægskapitalen, 450,000 Kr., saa det er ikke Smaapenge, der er Tale om. Men ganske vist, ogsaa det er en Forbindelse, som der er al Grund til at følge med Opmærksomhed.

Indstillingerne fra Mindretallene ere jo tagne tilbage undtagen den, som er foreslaaet af det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen). De Ytringer, han kom med nu, give mig ikke Anledning til at tilføje noget udover, hvad jeg sagde før. Det gør mig ondt for den paagældende Enke, jeg kan ikke nægte hendes Forhold min Sympati, men de Konsekvenser, som en Imødekommen af dette Andragende vilde føre til, tror jeg, vi alle ville være enige om, vilde være alt for urimelige.

L. Rasmussen: Jeg takker den ærede Minister, for saa vidt han i sin første Udtalelse lovede, at han med Hensyn til de foreliggende Spørgsmaal og særlig med Hensyn til Ladelund, vilde tage Hensyn til de fremkomne Udtalelser. Men naar den højtærede Minister bebrejdede mig og maaske ogsaa det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen), at vi her i denne Sag have argumenteret ud fra, at Ladelund var en stor og fortræffelig Landbrugsskole, tager den højtærede Minister fejl, idet mindste for mit Vedkommende, jeg tør ikke paa-staa, at jeg hørte hvert Ord, det ærede Medlem for Nyborg sagde. Jeg har slet ikke argumenteret med, at det var en stor Skole og en god Skole o. s. v. Dette er naturligvis Statsbanerne uvedkommende. Men naar Ministeren udtalte, at Baneerne havde ikke mere Interesse i en Forandring af Forholdene her end i Almindelighed ved private Led, sagde jeg i mit Tilsvaer, at der her paa Grund af Skolens Udvikling og paa Grund af Togenes Forøgelse o. s. v. var Forhold til Stede, som neppe vare til Stede mange andre Steder. Var det saaledes, vilde det være i høj Grad uforsvarligt. Banen og Publikum — deri tror jeg alle vilde give mig Ret — have i høj Grad Interesse af, at vi komme bort